

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 31. januára 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État – Belgicko) – Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides/ Mostafa Lounani

(Vec C-573/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Azyl — Smernica 2004/83/ES — Minimálne ustanovenia pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov — Článok 12 ods. 2 písm. c) a článok 12 ods. 3 — Vylúčenie z priznania postavenia utečenca — Pojem „činy, ktoré sú v rozpore s cieľmi a zásadami Organizácie Spojených národov“ — Rozsah — Riadiaci člen teroristickej organizácie — Odsúdenie za trestný čin podieľania sa na činnostiach teroristickej skupiny — Individuálne preskúmanie)

(2017/C 104/18)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Žalovaný: Mostafa Lounani

Výrok rozsudku

1. Článok 12 ods. 2 písm. c) smernice Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany, sa má vykladať v tom zmysle, že na uplatnenie dôvodu vylúčenia z priznania postavenia utečenca uvedeného v tomto ustanovení nie je nevyhnutné, aby žiadateľ o medzinárodnú ochranu bol odsúdený za spáchanie jedného z teroristických trestných činov uvedených v článku 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/475/SVV z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu.
2. Článok 12 ods. 2 písm. c) a článok 12 ods. 3 smernice 2004/83 sa majú vykladať v tom zmysle, že také činy zahŕňajúce podieľanie sa na činnostiach teroristickej skupiny, za aké bol odsúdený obžalovaný vo veci samej, môžu byť príčinou vylúčenia z priznania postavenia utečenca, hoci sa nepreukázalo, že dotknutá osoba spáchala, pokúsila sa o spáchanie alebo sa vyhrážala, že spácha taký teroristický čin, aký je spresnený v rezolúciách Bezpečnostnej rady Spojených národov. Na účely individuálneho posúdenia skutočností, ktoré umožnia posúdiť, či existujú vážne dôvody domnievať sa, že osoba spáchala činy, ktoré sú v rozpore s cieľmi a zásadami Organizácie Spojených národov, podnecovala na spáchanie takýchto činov alebo že sa na nich inak podieľala, okolnosť, že táto osoba bola odsúdená súdmi členského štátu za podieľanie sa na činnostiach teroristickej skupiny, má osobitný význam, rovnako ako konštatovanie, že uvedená osoba bola riadiacim členom tejto skupiny, bez toho, aby bolo potrebné preukázať, že táto istá osoba sama podnecovala na spáchanie teroristického činu alebo sa na ňom inak podieľala.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 46, 9.2.2015.